

б) недостатня кількість висококваліфікованих спеціалістів ІТ-сфери що залучені до роботи в органах державної влади [3, 4].

Як висновок відмітимо, що сучасні інформаційно-комунікаційні технології є важливою складовою сфери державного управління та адміністрування. Для ефективного використання інформаційно-комунікаційних технологій в органах державної влади необхідно ввести зміни в систему інформаційного забезпечення, зокрема вдосконалити організаційні, правові, методичні, інформаційні, програмно-технічні складові, що сприятиме зростанню якості управлінських рішень, які приймаються з використанням інформаційних ресурсів та інформаційних технологій.

Список використаних джерел

1. Кириченко Г. В. Інформаційно-комунікаційні механізми як інновації в системі формування позитивного іміджу органів державної влади. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Державне управління*. Том 30 (69). 2019. №6. С. 46-53.

2. Шевченко О. Н. Особливості комунікацій з громадськістю у публічному управлінні. *Публічне адміністрування: наукові дослідження та розвиток*. №2. 2016. С. 61-68 .

3. Пархоменко-Куцевіл О.І. Проблеми забезпечення інформаційної безпеки під час здійснення військових операцій та бойових дій . *Публічне управління і адміністрування в Україні*. Випуск 28. 2022. с.177-181. URL: <http://www.pag-journal.ici.od.ua/archives/2022/28-2022/35.pdf>.

4. Петькун С.М. Інформаційно-комунікаційні переваги сучасного суспільства: порівняльний аналіз. Структурні зміни у суспільстві та економіці під впливом комунікацій та інформації. Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. (м. Полтава, 12–13 травня 2016 року). / за ред. М. В. Макарової. Полтава : ПУЕТ, 2016. С. 58-63

УДК 331.107:658.114

ПАСІЧНИЮК В. В. , магістрант

Науковий керівник – **ВИХОР М. В.** , канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

pasichniuk97@gmail.com

МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ТРУДОВИМИ КОЛЕКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВ

Досліджені теоретико-методичні аспекти управління трудовими колективами. Охарактеризовані класичні методи такі як адміністративні, економічні, соціально-психологічні та інноваційні, як коучинг, аутсорсинг, гнучкі графіки роботи.

Ключові слова: трудові колективи, методи управління, класичні методи, інноваційні методи.

У системі управління підприємствами важливе місце займає управління трудовими колективами, оскільки саме працівники забезпечують трансформацію ресурсів підприємства, перетворюючи їх у готовий продукт.

Управління трудовими колективами, на думку Харун О. А. – це система взаємозалежних заходів, що забезпечують спрямовуючий, координуючий і стимулюючий вплив менеджменту на працівників, а також орієнтовані на інтенсивні фактори використання робочої сили [1,с. 121].

З іншого боку, трудовий колектив підприємства будь-якої форми власності може ефективно функціонувати тільки за умов використання системи науково обґрунтованих і апробованих практикою методів управління його діяльністю.

Методи управління розглядаються науковцями як заходи, способи, прийоми, які дають змогу упорядкувати в менеджменті цілеспрямованість та ефективність діяльності підприємства [2, с. 220]. Найчастіше у науковій літературі виділяють традиційні, або класичні і сучасні, або інноваційні методи управління трудовими колективами.

Серед традиційних називають адміністративні, економічні і соціально-психологічні методи [3, с. 84]. Особливість адміністративних методів полягає у тому, що вплив на трудові колективи здійснюється через застосування менеджерами владних повноважень шляхом впровадження і використання стійких організаційних зв'язків, правових положень, норм, регламентів. Вони є методами прямого впливу, оскільки передбачають точне і неухильне виконання працівниками норм регламентуючих документів, рішень і розпоряджень керівників. Цим забезпечується високий рівень координації та єдності напрямку дій виконавців. З іншого боку, надмірне застосування адміністративних методів обмежує творчість та ініціативу працівників, сковує їх дії, знижує рівень вмотивованості.

Економічні методи передбачають вплив, насамперед, на економічний інтерес працівників через задоволення їх первинних потреб. Основою економічних методів є різні форми матеріальної винагороди за високопродуктивну працю чи досягнення визначених менеджерами результатів. На відміну від адміністративних, ці методи стимулюють до максимальної реалізації творчого потенціалу та ініціативи працівників. Недоліком їх є те, що важко точно передбачити поведінку працівників і результат їх роботи у відповідь на вплив економічних методів.

Застосування соціально-психологічних методів передбачає апелювання до вторинних потреб працівників, зокрема, у соціальній взаємодії, повазі, самовираженні. Вони ґрунтуються на формуванні і підтримці доброзичливих міжособистісних взаємин, позитивного емоційного мікроклімату у колективі, визнанні потенційних можливостей і досягнутих результатів, підтримці і повазі з боку колективу і керівників.

Серед інноваційних методів управління трудовими колективами найчастіше називають коучинг, аутсорсинг, гнучкий графік роботи [1, с 124].

Коучинг розглядається як метод інноваційного управління, який передбачає розкриття потенційних можливостей працівників через такі форми навчання і консультування працівників, які допомагають їх самостійно знайти правильне рішення управлінської чи виробничої проблеми [4].

Аутсорсинг в управлінні трудовими колективами передбачає передачу частини функцій спеціалізованим компаніям, які, маючи висококваліфікованих фахівців, можуть надавати якісні послуги у цьому процесі. Це може стосуватися методів набору, підбору персоналу, оцінки результатів їх діяльності, коучингу і та інше.

Метод застосування гнучкого графіку роботи передбачає, що працівник лише якусь частину робочого часу протягом тижня може перебувати на робочому місці, а іншою частиною - може управляти самостійно, досягаючи визначеного менеджерами результату роботи у встановлені терміни.

Таким чином, поєднуючи і комбінуючи названі методи управління трудовими колективами, менеджери підприємств мають змогу забезпечити їх злагожену, вмотивовану, високоефективну роботу.

Список використаних джерел

1. Харун О. А. Класифікація методів управління трудовим потенціалом промислових підприємств, Науковий вісник Ужгородського національного університету, 2016. Вип.10, частина 2. С. 121-125.

2. Біловол Р. І. Системний підхід до формування методів управління підприємством. Економіка і суспільство, 2018. №15.С. 219-223.

3. Іванова М. І., Єгорова Н. О. Використання сучасних методів управління персоналом на виробничих підприємствах. Економічний вісник НГУ, 2011. № 3. С. 82-91.

4. Римаренко В. О. Коучинг як стиль управління. URL:
<https://dspace.nuft.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/10386/1/Coaching%20as%20a%20style%20of%20management.pdf>.

УДК 364-23:336.23

ПУЗЕМА Д.П., магістрант

Науковий керівник - **РИБАК Н.О.**, канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ЕКОНОМІЧНО-АКТИВНОГО НАСЕЛЕННЯ ТА ФІНАНСОВИЙ МЕХАНІЗМ ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ

Розглянуто зміст соціального захисту населення та роль держави у його забезпеченні. Досліджено фінансовий механізм реалізації соціального захисту населення шляхом виділення в ньому: джерел, форм, методів та напрямів фінансування

Ключові слова: соціальний захист населення, економічно активне населення, фінансовий механізм, соціальна держава, система соціального захисту.

Однією з об'єктивних закономірностей розвитку сучасної країни є зростання уваги до проблем людини, реалізації її прав, свобод та їх захисту. Формування сталого економічного розвитку передбачає реформування системи соціального захисту населення, яка має відповідати ринковим засадам господарювання. Соціальний захист економічно-активного населення не можливий без розбудови відповідного фінансового механізму. Він передбачає формування джерел фінансових ресурсів, що направляються на виконання відповідних програм і заходів.

В умовах розвитку і модернізації українського суспільства головним завданням у сфері соціального захисту має бути насамперед всебічна підтримка економічно активного населення, створення умов для його розвитку та самореалізації. Зумовлено це тим, що саме зайнята частина населення створює суспільний продукт, який в процесі перерозподілу використовується на соціальний захист незахищених верств населення.

Фінансовий механізм реалізації соціального захисту населення передбачає формування джерел фінансових ресурсів, що направляються на виконання відповідних програм і заходів, а також обґрунтований вибір методів, форм та важелів їх використання. У ринковій економіці соціальний захист населення реалізується за допомогою фінансових ресурсів усіх економічних агентів: домашніх господарств, суб'єктів господарювання і держави [2,134].

Основними причинами недофінансування соціальної сфери являються не тільки нестача державних фінансів та дефіцити місцевих бюджетів, але й те, що не розробляються нові нетрадиційні для економіки країни джерела – недержавні кошти, такі як створення соціальних фондів та залучення приватного бізнесу.

Пріоритетні напрямками державної політики щодо підвищення соціального захисту економічно активного населення мають бути: реформування системи оплати праці та політики доходів, забезпечення продуктивної зайнятості та розвиток ринку праці,